

გურჯაანის მუნიციპალიტეტის სივრცის დაგეგმარების გეგმა

დანარი #2

გურჯაანი მუნიციპალიტეტის ტერიტორიების განვითარების მართვის
პოლიტიკის რეგულაცია

დამკვეთი:

სსიპ „სივრცითი და ქალაქთმშენებლობითი განვითარების სააგენტო“

შემსრულებელი:

„სტუდია21“

STUDIA 21

დირექტორი

მანანა თავხელიძე

საპროექტო გუნდი:

STUDIA 21

გაერთიანებული არქიტექტორთა ასოციაცია

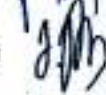
CUSHMAN &
WAKEFIELD

ხელმძღვანელი:

გ. აბულაძე

გ. გოცირიძე

პროექტის მენეჯერი:

ნ. აბულაძე

იურისტი

ე. გამყრელიძე

სარჩევი

გურჯაანი მუნიციპალიტეტის ტერიტორიების განვითარების მართვის პოლიტიკის რეგულაცია.....	2
შესავალი.....	2
მუხლი 1. სივრცითი კატეგორიები:.....	2
მუხლი 2. სივრცითი კატეგორიების განვითარების პირობები.....	2
მუხლი 3. დაცული ტერიტორიების სისტემა/დაცული და სპეციალური კონსერვაციული მნიშვნელობის ტერიტორიები.....	3
მუხლი 4. წყლის ობიექტების დამცავი ზოლები.....	5
მუხლი 5. კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლები და მისი დაცვის ზონები/არეალები.	5
მუხლი 6. ელექტროგადამცემი ხაზის დაცვის ზონა.....	6
მუხლი 7. მაგისტრალური მილსადენების (გაზი) დაცვის ზონები (დაცვის I და II, უსაფრთხოების III, საკონსულტაციო IV).....	7
მუხლი 8. რკინიგზის გასხვისების ზოლი და დამცავი ზონა.....	7
მუხლი 9. საავტომობილო გზის და გზისპირა დაცვის ზონა.....	7
მუხლი 10. ბუნებრივი საფრთხეების არეალი.....	8
მუხლი 11. გასატარებელი ღონისძიებები.....	8

გურჯაანი მუნიციპალიტეტის ტერიტორიების განვითარების მართვის პოლიტიკის რეგულაცია

შესავალი

გურჯაანის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიების განვითარების მართვის პოლიტიკის რეგლამენტი (შემდგომში ტექსტში მოხსენიებული როგორც სდგ-ს მართვის პოლიტიკა) წარმოადგენს ზედა ტაქსონომეტრიული დონის - მუნიციპალიტეტის სივრცის დაგეგმარების გეგმის ნაწილს, რომელიც მოიცავს სივრცითი განვითარების პოლიტიკის ძირითადი მიმართულებებს და გასატარებელი ღონისძიებების არსებით ასპექტებს, ხოლო თითოეული საკითხზე სიღრმისეული და დეტალური ინფორმაცია ასახულია სდგ-ს დოკუმენტის სპეციალურ თავებში და რუკებზე. მასში მოცემული დარგობრივი გეგმები და პროექტები წარმოადგენს სახელმძღვანელო დოკუმენტს ფიზიკური და იურიდიული პირებისთვის, აღმასრულებელი ხელისუფლების და თვითმმართველობის ორგანოებისთვის. სივრცის დაგეგმარებისა და ქალაქთმშენებლობითი დაგეგმვის პროცესში უზრუნველყოფილი უნდა იქნეს იერარქიულად ქვემდგომი გეგმების იერარქიულად ზემდგომ გეგმებთან თავსებადობა;

მუხლი 1. სივრცითი კატეგორიები:

1. გამოიყოფა შემდეგი სივრცითი კატეგორია:

ა) დასახლებული ტერიტორია;

ბ) სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების ტერიტორია, სადაც გამოიყოფა აგრარული კლასტერები:

ბ.ა) ატმის და ვაშლატამას კლასტერი

ბ.ბ) მეცხოველეობის საკვებ/შემზადების კლასტერი

ბ.გ) მევენახეობა-მეღვინეობის კლასტერი

გ) სატყეო ტერიტორია;

დ) ბუნებრივ-ლანდშაფტური ტერიტორია;

ე) სარეზერვო ტერიტორია (სარეკომენდაციო);

ვ) სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის ტერიტორია

მუხლი 2. სივრცითი კატეგორიების განვითარების პირობები.

1. დასახლებული ტერიტორია - ტერიტორია, რომელიც დაფარულია შენობა-ნაგებობებით, ამ ტერიტორიაზე ერთიანდება დასახლებები, სასოფლო-სამეურნეო სავარგულები, მცირე ზომის საბაღე-საბოსტნე მეურნეობები, ვენახები და ტერასები;

2. სასოფლო-სამეურნეო ტერიტორია მოიცავს არსებულ სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწებს, რომელიც გამოიყენება სახნავ-სათესად, სათიბად, საძოვრად. აღნიშნულ ზონაში, შესაძლებელია მხოლოდ მისი ფუნქციონირებისათვის უზრუნველყოფი დამხმარე ობიექტების არსებობა. დაუშვებელია ყოველგვარი მშენებლობა გარდა:

ა) სასოფლო მეურნეობის განვითარება, თუ მშენებლობა განზრახულია ამავე მეურნეობისთვის განკუთვნილ ტერიტორიაზე, სოფლის მეურნეობის ფუნქციონირებისათვის დამხმარე შენობა-ნაგებობების არსებობა, რომელიც ადაპტირებულია, ბუნებრივ, სოციალურ და კულტურულ გარემოსთან, მინიმალურად ერევა კულტურული ლანდშაფტის ვიზუალურ აღქმაში, რაც გამოიხატება ფერის, ფორმის, მასალისა და რელიეფზე განლაგების ხერხების გამოყენებაში;

ბ) სახელმწიფოებრივი ან ადგილობრივი მნიშვნელობის საჯარო სარგებლობის სატრანსპორტო და საინჟინრო ინფრასტრუქტურის მშენებლობა, იმ ფორმით, რომელიც მინიმუმამდე ახდენს უარყოფით გავლენას ბუნებრივ, სოციალურ და კულტურულ ლანდშაფტებზე (განსაკუთრებით ვიზუალური აღქმის თვალსაზრისით) და შესაბამისად ადაპტირებულია გარემოსთან (ფერით, მიწისქვეშ მოწყობის გზით და სხვა);

გ) სახელმწიფო საზღვრის დაცვა;

დ) განახლებადი ენერგიის პოტენციალის შესწავლა და წარმოება.

ე) ტურისტული მარშრუტებისთვის გათვალისწინებული ინფრასტრუქტურა.

3. სატყეო ტერიტორია მოიცავს ნაშენი ტერიტორიების საზღვრებს გარეთ არსებულ სახელმწიფო/ადგილობრივი ტყის ფონდის ტერიტორიას. ტერიტორიის გამოყოფის წესს განსაზღვრავს შესაბამისი კანონმდებლობა. სატყეო ტერიტორიაზე დაუშვებელია ყოველგვარი მშენებლობა, გარდა:

ა) სატყეო მეურნეობის განვითარებისთვის საჭირო მშენებლობისა;

ბ) სახელმწიფოებრივი ან ადგილობრივი მნიშვნელობის საჯარო სარგებლობის სატრანსპორტო და საინჟინრო ინფრასტრუქტურის მშენებლობისა;

გ) სახელმწიფო საზღვრის დაცვის ობიექტებისა;

დ) განახლებადი ენერგიის პოტენციალის შესწავლა და წარმოება.

ე) ტურისტული მარშრუტებისთვის გათვალისწინებული ინფრასტრუქტურა.

4. ბუნებრივ-ლანდშაფტური ტერიტორია მოიცავს ბუნებრივი ლანდშაფტის ტერიტორიებს, სადაც შესაძლებელია მხოლოდ მისი ფუნქციონირებისათვის უზრუნველყოფი შენობა-ნაგებობების არსებობა. აღნიშნულ ტერიტორიაზე დაუშვებელია ყოველგვარი მშენებლობა გარდა:

ა) მისი ფუნქციონირებისა და დაცვისთვის უზრუნველყოფი შენობა-ნაგებობებისა;

ბ) რელიგიური/საკულტო შენობა-ნაგებობებისა, საგამონაკლისო წესით;

გ) სპეციალური ტურისტული მარშრუტით შეთანხმებული ან ქალაქთმშენებლობითი დოკუმენტებით განსაზღვრული, პანორამული ხედების მქონე, ტურისტული ინფრასტრუქტურისათვის საჭირო შენობა-ნაგებობები.

5. სარეზერვო ტერიტორიები (სტრეკომენდაციო) - დაუსახლებელი ტერიტორიები, რომლებიც ქალაგგეგმარებითი დოკუმენტაციის დამუშავების შემთხვევასი შესაძლოა გახდეს ახალი სოფელი ან სოფლის ახალი უბანი.

6. სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის ტერიტორიები - ზელოკალური სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის ტერიტორია გულისხმობს „საავტომობილო გზების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ, შემდეგი სახის ტერიტორიების და ობიექტების არსებობას:

ა) საავტომობილო ტრანსპორტის ტერიტორია (საერთაშორისო და შიდასახელმწიფოებრივი საავტომობილო გზები, სხვა, მუნიციპალური ტრანსპორტის და მთავარი გზების კარკასი და მათი გამტარი ნაგებობები);

ბ) რკინიგზა;

მუხლი 3. დაცული ტერიტორიების სისტემა/დაცული და სპეციალური კონსერვაციული მნიშვნელობის ტერიტორიები

1. ბუნებრივი ლანდშაფტის სტრუქტურის გაუმჯობესების, დაცვის რეგულირების მიზნით სივრცის დაგეგმარების თვალსაზრისით ტერიტორიაზე გამოყოფილია:

ა) **ყორულის ალკვეთილი** - ყორულის ალკვეთილის ტერიტორია იმართება საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 16 იანვარის №84 დადგენილება „ტექნიკური რეგლამენტი - ყორულის ალკვეთილის ფუნქციონირების დროებითი რეგულირების წესის“ შესაბამისად, რომლის მიხედვითაც სხვა საქმიანობებთან ერთად:

ყორულის აღკვეთილის ტერიტორიაზე მოწყობილ სამონადირეო მეურნეობაში დაშვებულია ნადირობა, სამონადირეო მეურნეობის სპეციალური ლიცენზიის მფლობელთან შეთანხმებითა და კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

ყორულის აღკვეთილის ტერიტორიაზე დაშვებულია „სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გაცემის წესისა და პირობების შესახებ დებულების დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს მთავრობის 2005 წლის 11 აგვისტოს 136 დადგენილებით დამტკიცებული დებულების 21 მუხლით“ განსაზღვრულ შემთხვევებში მიწისქვეშა წყლებით სარგებლობა.

ბ) **ზურმუხტის ქსელი**- ქმედებები უნდა ესადაგებოდეს ბერნის კონვენციის (The Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats). ხედვებს, მათ გამოყენებას და დანერგვას. ზურმუხტის დამტკიცებულ (Designated), კანდიდატ (Candidate) და შეთავაზებულ (Proposed) ტერიტორიებზე, „ბუნებრივი ჰაბიტატებისა და ველური ფაუნისა და ფლორის კონსერვაციის შესახებ“ (№92/43/EEC) ევრო-დირექტივის თანახმად, ტერიტორიის მესაკუთრე ვალდებულია დაიცვას აღნიშნული ფართობი უარყოფითი ზემოქმედებისაგან და დაგეგმოს მისი საქმიანობა ისე, რომ დაცული იქნას ტერიტორიის ის ეკოლოგიური მახასიათებლები და კომპონენტები, რომელთა დასაცავადაც შეიქმნა ზურმუხტის ტერიტორია. იმ შემთხვევაში, თუ ზურმუხტის ტერიტორიაზე დაგეგმილ ნებისმიერ საქმიანობას შესაძლოა მნიშვნელოვანი ზეგავლენა ჰქონდეს ტერიტორიის ეკოლოგიურ მახასიათებლებზე, საქართველო-ევროკავშირის ასოცირების ხელშეკრულების XXVI დანართის მიხედვით, ბუნების დაცვის თავის, „ბუნებრივი ჰაბიტატებისა და ველური ფაუნისა და ფლორის კონსერვაციის შესახებ“ (№92/43/EEC) დირექტივის მეექვსე მუხლის შესაბამისად, საქმიანობის დაწყებამდე, საქმიანობის განმახორციელებელი ვალდებულია წარმოადგინოს ე.წ ზურმუხტის ქსელზე ზეგავლენის შეფასება.

გ) **ფრინველთა სპეციალური დაცული ტერიტორიები**- 1979 წელს ევროპის გაერთიანებამ მიიღო დირექტივა 79/409/EEC, რომელიც ასევე ცნობილია ფრინველთა დირექტივის სახელით. ფრინველთა დირექტივის მიზანია ფრინველთა იმ სახეობების დაცვა, რომლებიც ბინადრობენ ევროპის გაერთიანების ტერიტორიაზე. დირექტივა განიხილავს ფრინველთა სახეობების შემცირების მრავალ სხვადასხვა მიზეზს და აყალიბებს ქმედებებს მათ შესარბილებლად. ფრინველთა კონსერვაციისათვის ყველაზე მნიშვნელოვანი ფაქტორია ფრინველთათვის მნიშვნელოვანი ჰაბიტატების დაცვა. სწორედ ამ მიზნით ფრინველთა დირექტივაში შევიდა ვალდებულება შეიქმნას სპეციალური დაცული ტერიტორიები ფრინველთათვის (Special Protection Areas SPA). შექმნის შემდგომ მოხდა სპეციალური დაცული ტერიტორიების ინტეგრაცია ევროპის გაერთიანების სხვა დირექტივების და სქემების ქვეშ (ნატურა 2000 ქსელი, ემერალდის ქსელი).

საქართველოსა და ევროპის გაერთიანებას შორის, 2014 წლის 27 ივნისს გაფორმებული ასოცირების ხელშეკრულების თანახმად საქართველო ვალდებულია ბიომრავალფეროვნების კონსერვაციის მიმართულებით განახორციელოს შემდეგი ორი დირექტივა:

- დირექტივა 92/43/EEC მიღებული 21 მაისს 1992 წლის, ბუნებრივი ჰაბიტატების და ველური ფლორისა და ფაუნის კონსერვაცია

- დირექტივა 79/409/EEC მიღებული 2 აპრილს 1979 წლის, გარეულ ფრინველთა სახეობების კონსერვაცია

საქართველოს კანონის „დაცული ტერიტორიების სისტემის შესახებ“ შესაბამისად სამოქმედო და მენეჯმენტის გეგმების დამუშავება, რომელთა საფუძველზეც უნდა მოხდეს დაცული ლანდშაფტის მართვა.

დ) **ალაზნის ჭალის ტყის დაცული ტერიტორიები (სარეკომენდაციო)** -ქმედებები უნდა ესადაგებოდეს IUCN-ის VI კატეგორიის ექვივალენტი საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული მრავალმხრივი გამოყენების დაცული ტერიტორიის მართვის პრაქტიკას.

მუხლი 4. წყლის ობიექტების დამცავი ზოლები

1. მდინარის წყალდაცვით ზოლად მიჩნეულია მისი მიმდებარე ტერიტორია, რომელშიც მყარდება სპეციალური რეჟიმი წყლის რესურსების გაბინძურების, დანაგვიანების, მოლამვისა და დაშრეტისაგან დასაცავად. წყალდაცვით ზოლში შეიძლება შეტანილ იქნეს მდინარის მშრალი კალაპოტი, მისი მიმდებარე ტერასები, შემადღებული და ციცაბოფერდობიანი ბუნებრივი ნაპირები, აგრეთვე ხევები, რომლებიც უშუალოდ ემიჯნება მდინარის ნაპირებს

- ა) 25 კილომეტრამდე სიგრძის მდინარეებისთვის - 10 მეტრი.
- ბ) 50 კილომეტრამდე სიგრძის მდინარეებისთვის - 20 მეტრი.
- გ) 75 კილომეტრამდე სიგრძის მდინარეებისთვის - 30 მეტრი.
- დ) 75 კილომეტრზე მეტი სიგრძის მდინარეებისათვის - 50 მეტრი
- ე) ზიარის ტბა - 30 მეტრი
- ვ) ლაკზეს წყალსაცავი ზოლი - 30 მეტრი
- ზ) დიდწურბელის ტბის წყალდაცვითი ზოლის - 30 მეტრი

3. მდინარის, ტბის, წყალსაცავის წყალდაცვითი ზოლის სიგანის ათვისების წესი, სანიტარიული დაცვის ზონების შემუშავების და დამტკიცების წესი და რეჟიმები განსაზღვრულია „წყლის შესახებ“ საქართველოს კანონით და „წყალდაცვითი ზოლის შესახებ ტექნიკური რეგლამენტის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 31 დეკემბრის №440 დადგენილების, „წყლის შესახებ საქართველოს კანონისა და „საქართველოს ზღვის, წყალსატევებისა და მდინარეთა ნაპირების რეგულირებისა და საინჟინრო დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნები.

მუხლი 5. კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლები და მისი დაცვის ზონები/არეალები.

1. გურჯაანის მუნიციპალიტეტში მრავლად არის კულტურული მემკვიდრეობა. შესაბამისად, მათი დაცვის მიზნით „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, გამოიყოფა კულტურული მემკვიდრეობის დამცავი ზონები და არეალები. სარეაბილიტაციო არეალები, საყრდენი გეგმის მოსამზადებელი საჭირო რეკომენდაციები და სხვა ჩასატარებელი ღონისძიებები დეტლურად არის ასახული სდგ-ს რუკებზე და ტექსტურ ნაწილებში.

2. კულტურული მემკვიდრეობის ინდივიდუალურ დამცავი ზონა:

- ა) ძეგლის ფიზიკური დაცვის არეალი, რომელიც შეადგენს 50 მეტრს.;
- ბ) ძეგლის ვიზუალური დაცვის არეალი, რომელიც შეადგენს 300 მეტრს.
- გ) ეროვნული მნიშვნელობის ძეგლებისათვის – 500 მეტრის რადიუსით;
- დ) მსოფლიო მემკვიდრეობის ნუსხაში შეტანილი ძეგლებისათვის – 1000 მეტრის რადიუსით.”

3. კულტურული ლანდშაფტის დაცვის ზონა

კულტურული ლანდშაფტი - ლანდშაფტი, რომელიც შეცვლილია ადამიანის საქმიანობის შედეგად, საკუთარი სასიცოცხლო ინტერესების დაკმაყოფილების მიზნით და წარმოადგენს ბუნებრივ-გეოგრაფიულ კომპლექსს, რომლის ფარგლებში ყველა ძირითადი კომპონენტი: რელიეფი, ჰავა, წყლები, ნიადაგები, მცენარეულობა და ცხოველთა სამყარო ინარჩუნებს მდგრადობას და ამავდროულად იმყოფება რთულ, ჰარმონიულ ურთიერთკავშირში.

„ევროპის ლანდშაფტების კონვენცია“-ზე ორიენტირებული ქალაქგეგმარებითი დოკუმენტაციის დამუშავების, განხილვისა და დამტკიცების საფუძველზე, შესაძლებელია მხოლოდ სათანადო, მასთან მორგებული განაშენიანებისა და სოციალური ინფრასტრუქტურის ობიექტების მშენებლობა. შესაბამისად, ამ მიმართულებით სივრცითი განვითარება უნდა ეფუძნებოდეს მკაცრი დაცვის კონტექსტს და რეგულირდებოდეს ისტორიულ-კულტურული საყრდენი გეგმებისა და ქალაქგეგმარებითი გეგმების ინტეგრირებული დოკუმენტაციის პაკეტით, შესაბამისი კვლევების, გეგმებისა და საპროექტო დოკუმენტაციის საფუძველზე.

თუმცა, რამდენადაც კულტურული ლანდშაფტი, როგორც ტერიტორიის გარკვეული სტატუსი, არ არის ასახული შესაბამის კანონმდებლობაში, წინამდებარე დოკუმენტში მისი გათვალისწინება ატარებს სარეკომენდაციო ხასიათს და კულტურული ლანდშაფტის კონკრეტული საზღვრების დადგენა დაელოდება შესაბამის კანონმდებლობაში ამ საკითხის ინიცირებას. კულტურული ლანდშაფტის მიმართ წაყენებული მოთხოვნები დიდ წილად თანხვედრაშია გურჯაანის მუნიციპალიტეტისთვის დამახასიათებელ - ვენახებისთვის განკუთვნილი სასოფლო-სამეურნეო არეალების მიმართ წაყენებულ მოთხოვნებთან.

ვენახებისთვის განკუთვნილი სასოფლო-სამეურნეო არეალები - სარეკომენდაციო სივრცე კულტურული ლანდშაფტის

სტატუსის მისაღებად. ამ ზონაში დაუშვებელია განაშენიანება დაუსახლებელ და სასოფლო-სამეურნეო ტერიტორიებზე, დასაშვებია მხოლოდ მიწების სავარგულებებად ქცევა, ფერდობების სტაბილიზაცია, ვაზის გაშენება, საინჟინრო-ინფრასტრუქტურის იმ ფორმით მშენებლობა, რომელიც არ ახდენს უარყოფით გავლენას ბუნებრივ, სოციალურ და ღვინის წარმოებასთან დაკავშირებულ ისტორიულ-კულტურულ კონტექსტებსა და შესაბამის ლანდშაფტებზე (განსაკუთრებით კი ვიზუალური აღქმის სივრცეები) მათი მაქსიმალურად შენარჩუნების თვალსაზრისით და შესაბამისად ადაპტირებულია გარემოსთან ან ფერით, ან ფორმით, ან მიწისქვეშა გადაწყვეტებით. განაშენიანებულ და სასოფლო ტერიტორიებზე კონკრეტული სივრცითი განვითარება (ურბანული, სასოფლო და აგრო განაშენიანება) ეფუძნება შესაბამის კვლევებზე დაყრდნობილ სპეციალურად ამ ზონისთვის დამუშავებულ/დასამუშავებელ გენერალურ გეგმას. დასახლებულ ტერიტორიებზე განაშენიანება რეგულირდება დასახლებების ქალაქთმშენებლობითი გეგმებით, რომლებიც ითვალისწინებენ ღვინის ადგილწარმოშობის არეალების მიკრო-ზონის აგრარულ და აგრო-ტურისტულ სპეციფიკას. სივრცითი განვითარება ეფუძნება მკაცრი დაცვის კონტექტს.

4. განსაზღვრული კულტურული მემკვიდრეობის ინდივიდუალური და ზოგადი დაცვის ზონების საზღვრები წარმოადგენს სარეკომენდაციო საზღვრებს. დეტალურად საზღვრების და რეჟიმის დადგენა უნდა დარეგულირდეს „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონის და „კულტურული მემკვიდრეობის დამცავი ზონების შემუშავების წესების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის #181 დადგენილების შესაბამისად.

მუხლი 6. ელექტროგადამცემი ხაზის დაცვის ზონა

1. საჰაერო ელექტროგადამცემი ხაზის გასწვრივ მიწის ნაკვეთი და საჰაერო სივრცე, შემოსაზღვრული ვერტიკალური სიბრტყეებით, რომლებიც ხაზის ორივე მხარეს გადაუხრელ მდგომარეობაში მყოფი განაპირა სადენებიდან დაშორებულია შემდეგი მანძილით:

- 220 კვ - 25 მეტრი;
- 110 კვ - 20 მეტრი;
- 35 კვ - 15 მეტრი;
- 1 – 20 კვ - 10 მეტრი;
- 1 კვ-მდე - 2 მეტრი;

2. საჰაერო გადამცემის ხაზების დაცვის ზონებთან დაკავშირებით დეტალური რეგულაციები მოცემულია, „ელექტრული ქსელების ხაზობრივი ნაგებობების დაცვის წესისა და მათი დაცვის ზონების დადგენის შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 24 დეკემბრის #366 დადგენილებაში. ყველანაირი ქმედება საჰაერო გადამცემი ხაზების დაცვის ზონაში უნდა განხორციელდეს ზემოაღნიშნული დადგენილების მოთხოვნათა დაცვით.

მუხლი 7. მაგისტრალური მილსადენების (გაზი) დაცვის ზონები (დაცვის I და II, უსაფრთხოების III, საკონსულტაციო IV)

1. განსაკუთრებული გამოყენების პირობების მქონე ტერიტორია, დადგენილი მაგისტრალური მილსადენის გასწვრივ, მაგისტრალური მილსადენის ექსპლუატაციის უსაფრთხოების უზრუნველყოფისათვის.

2. დაცვის ზონები და მასში ნებისმიერი ქმედების განხორციელება დგინდება “მაგისტრალური მილსადენების (ნავთობის, ნავთობპროდუქტების, ნავთობის თანმდევი და ბუნებრივი გაზის და მათი ტრანსფორმაციის პროდუქტების) დაცვის წესისა და მათი დაცვის ზონების დადგენის შესახებ” საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 24 დეკემბრის #365 დადგენილებით

მუხლი 8. რკინიგზის გასხვისების ზოლი და დამცავი ზონა.

1. „საქართველოს სარკინიგზო კოდექსი“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, რკინიგზის მფლობელობაში არსებულ მიწას განეკუთვნება სარკინიგზო ლიანდაგებისა და რკინიგზის სტრუქტურული ერთეულებისათვის გამოყოფილი მიწა, გასხვისების ზოლისა და დამცავი ზონის ჩათვლით.

2. გასხვისების ზოლი განისაზღვრება დადგენილი ნორმებისა და საპროექტო დოკუმენტების შესაბამისად, ისე, რომ საერთო სარგებლობის სარკინიგზო ლიანდაგის განაპირა ორივე მხარეს იყოს არანაკლებ 20-20 მეტრისა. დადგენილი ნორმებისა და საპროექტო დოკუმენტების შესაბამისად, რკინიგზა უფლებამოსილია განსაზღვროს გასხვისების ზოლი საერთო სარგებლობის სარკინიგზო ლიანდაგის განაპირა ორივე მხარეს 20-20 მეტრზე ნაკლები მანძილით.

მუხლი 9. საავტომობილო გზის და გზისპირა დაცვის ზონა

„საავტომობილო გზების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, საავტომობილო გზებზე, გზისპირა ზონებში (გზის ღერძიდან 100 მეტრი ორივე მხარეს) გზების მფლობელთან შეუთანხმებლად აკრძალულია:

ა) ნებისმიერი სამშენებლო, სამელიორაციო, სასოფლო-სამეურნეო, გეოლოგიური ძიების სამუშაოები, კავშირგაბმულობის ხაზებისა და სხვა კომუნიკაციების გაყვანა, ახლის აშენება და არსებული ნაგებობების შეკეთება (მილსადენების, კავშირგაბმულობისა და ელექტროგადამცემი ხაზების ავარიის შემთხვევაში აღდგენა-შეკეთების სამუშაოების გარდა, რასაც დაუყოვნებლივ ატყობინებენ საგზაო ორგანოებს);

ბ) ტექნოლოგიური ტვირთზიდვის ორგანიზაცია;

გ) გარე განათებისა და გამწვანების მოწყობა;

დ) მოძრავი გასამართი პუნქტების, ჯიხურების, პავილიონების და სხვა ნაგებობების განლაგება;

ე) სატრანსპორტო საშუალებათა დატვირთვა-გადმოტვირთვის, გასაჩერებელი და სამრეცხაო მოედნის მოწყობა;

ვ) კაშხალების, გუბურების და სხვა მელიორაციული და ჰიდროტექნიკურ ნაგებობათა მოწყობა;

ზ) მდინარეების კალაპოტების გაღრმავება და ქვიშისა და ღორღის მოპოვება ერთი კილომეტრის მანძილზე ხიდების ზემოთ და ქვემოთ, მდინარეზე ხიდების ქვეშ ხე-ტყის დაცურება;

თ) ხიდების ბურჯებთან ნაგებობის ან სხვა საანაოსნო საშუალებათა მიდგომა, გზაგამტარების, ესტაკადებისა და ხიდების ქვეშ სადგომის, გასასვლელების, აგრეთვე ნაგებობის სადგურებისა და სხვა რაიმე ნაგებობების მოწყობა;

ი) ყველა იმ სამუშაოს წარმოება, რომელიც გზის ამა თუ იმ მონაკვეთზე ცვლის საგზაო მოძრაობის არსებულ ორგანიზაციას ან ავტომატური სიჩქარეების დადგენილ რეჟიმს, გარდა საგზაო ორგანიზაციებისა, უნდა შეთანხმდეს საგზაო პოლიციას.

მუხლი 10. ბუნებრივი საფრთხეების არეალი

1. სდგ რუკაზე დატანილია არსებული/მოსალოდნელი ბუნებრივი (ჰიდრომეტეოროლოგიური და გეოლოგიური) კატასტროფების გავრცელების არეალები, გამოვლენის კუმულატიური (გეოსაფრთხეების) ალბათობები, საშიშროების პირობითი რანჟირებით (დაბალი, საშუალო, მაღალი) იხ. გრაფიკული ალბომი რუკა 04 . მოსალოდნელი საფრთხეების სახეობები:

- ა) ღვარცოფი;
- ბ) მეწყერი;
- გ) ეროზია;
- დ) დატბორვა;
- ე) ჩამონახვლები;

2. ბუნებრივი საფრთხეების არეალებში, საფრთხეების აღმოფხვრამდე, დაუშვებელია ყოველგვარი საქმიანობა გარდა, ისეთი საქმიანობისა რომელიც მიზნად ისახავს ასეთი საფრთხის თავიდან აცილებას. აღნიშნულ ზონებსი მშენებლობის ნებართვა ან/და პირველი კლასის ობიექტებზე შეტყობინების გაცემა უნდა მოხდეს საფრთხეების გამოკვლევისა და აღმოფხვრელი ღონისძიებების გატარების შემდგომ.

მუხლი 11. გასატარებელი ღონისძიებები

1. წინამდებარე სივრცით-ტერიტორიული გეგმის საფუძველზე მომზადდეს:

- ა) სატრანსპორტო და საინჟინრო ტერიტორიებისთვის განკუთვნილი რეკომენდაციების შესასრულებლად, შესაბამისი ქმედებები განხორციელება
- ბ) განვითარების ქვემდგომი ქალაქგეგმარებითი დოკუმენტები, რათა მათზე დაყრდნობით მოხდეს მუნიციპალიტეტის სამშენებლო განვითარება;
- გ) შეიქმნას ტურიზმის განვითარების სტრატეგია და გეგმა, აგრეთვე შესაბამისი ინფრასტრუქტურა;
- დ) განახლებადი ენერგიის პოტენციალის შესწავლა, წარმოება და დანერგვის წახალისება;
- ე) საინჟინრო და სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის დაგეგმა და განხორციელება;
- ვ) ნარჩენების მართვის გეგმის შემუშავება და განხორციელება;
- ზ) დადგინდეს კურორტ ახტალის სანიტარული დაცვის ზონები;
- თ) დაზუსტდეს კულტურული მემკვიდრეობის დამცავი ზონები და არეალები.

2. ეთხოვოს უფლებამოსილ ორგანოებს გაატარონ კანონით დადგენილი ღონისძიებები წინამდებარე სივრცით-ტერიტორიული გეგმით გამოყოფილი საპროექტო-სარეკომენდაციო ტერიტორიებისათვის შესაბამისი სტატუსის მისანიჭებლად.